

Sygn. akt I NKRS 118/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący, uzasadnienie)

SSN Paweł Czubik (sprawozdawca)

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie z odwołania M. S.-C.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z dnia 11 czerwca 2021 r.
w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na
stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w K., ogłoszonym
w Monitorze Polskim z 2020 r., poz. 769,

z udziałem P. W.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 12 stycznia 2022 r.,

**uchyla zaskarżoną uchwałę i przekazuje sprawę Krajowej
Radzie Sądownictwa do ponownego rozpatrzenia.**

UZASADNIENIE

Krajowa Rada Sądownictwa (dalej także: KRS lub Rada) uchwałą nr [...] z 11 czerwca 2021 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w K., ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2020 r., poz. 769,

na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. 2021, poz. 269, dalej: u.KRS), postanowiła przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie P. G. W. (dalej także: Uczestnik) do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w K. (pkt 1) oraz nie przedstawić Prezydentowi RP wniosku o powołanie M. A. S.-C. (dalej także: Skarżąca, Odwołująca) do pełnienia urzędu na tym stanowisku (pkt 2).

W uzasadnieniu uchwały wskazano, że na jedno wolne stanowisko sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w K., ogłoszone w Monitorze Polskim z 2020 r. pod poz. 769, zgłosili się: M. A. S.-. – sędzia Sądu Rejonowego w K. oraz P. G. W. – sędzia Sądu Rejonowego w K..

Z uzasadnienia uchwały wynika, że w celu przygotowania sprawy do rozpatrzenia Przewodniczący Rady wyznaczył zespół i zawiadomił Ministra Sprawiedliwości o jego powołaniu. Minister Sprawiedliwości nie przedstawił opinii w trybie art. 31 ust. 2b u.KRS.

Podczas głosowania na posiedzeniu 7 czerwca 2021 r. członkowie zespołu KRS na M. A. S.-C. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się”, zaś na P. G. W. oddali 3 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw” ani „wstrzymujących się”. W wyniku powyższego głosowania zespół przyjął stanowisko o rekomendowaniu KRS na jedno wolne stanowisko sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w K. - P. G. W..

W uzasadnieniu uchwały wskazano, że zespół, kierując się dyspozycją art. 35 u.KRS, wziął pod uwagę, że obydwój uczestnicy postępowania są bardzo dobrymi kandydatami. Posiadają oni wieloletnie doświadczenie zawodowe, przy czym orzekając obydwój pełnili dodatkowe funkcje: M. A. S.-C. – funkcję Zastępcy Przewodniczącego IV Wydziału Ksiąg Wieczystych, a następnie I Wydziału Cywilnego Sądu Rejonowego w K., zaś P. G. W. – m.in. funkcję Przewodniczącego VIII Grodzkiego Wydziału Zamiejscowego w C.. Niemniej, według zespołu, to P. G. W. wypełnia kryteria w wyższym stopniu, biorąc pod uwagę długość stażu orzeczniczego na stanowisku sędziego sądu rejonowego. Wniosek taki, w ocenie zespołu, był uzasadniony treścią załączonej oceny kwalifikacyjnej, informacjami dotyczącymi posiadanego przez kandydata

doświadczenia zawodowego, w tym doświadczenia w stosowaniu przepisów prawa. Za kandydaturą P. G. W., w ocenie zespołu, przemawiał także dłuższy staż orzeczniczy na stanowisku sędziego sądu rejonowego.

Z uzasadnienia uchwały wynika, że zdaniem KRS, zarówno Odwołująca, jak i Uczestnik spełniają wymagania ustawowe, określone w art. 63 § 1 ustawy z 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. 2020, poz. 2072). Dokonując oceny, KRS kierowała się kryteriami, wymienionymi w art. 35 ust. 2 u.KRS, w tym: ocenami kwalifikacyjnymi, doświadczeniem zawodowym kandydatów, opiniami przełożonych, dorobkiem naukowym, a także uzyskanym poparciem środowiska sędziowskiego.

Z przedstawionego w uzasadnieniu uchwały opisu sylwetki Uczestnika wynika, że urodził się [...] r. w B.. W 1997 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie [...] w K. z ceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. W okresie od 1 października 1998 r. do 31 marca 2001 r. odbywał w okręgu [...] pozaetatową aplikację sądową, zakończoną złożeniem egzaminu sędziowskiego z wynikiem ogólnym bardzo dobrym. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dniem 6 sierpnia 2001 r. został mianowany asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w K.. Postanowieniem Prezydenta RP z 16 grudnia 2003 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w K.. Orzekał w II Wydziale Karnym, a w okresie od 1 kwietnia 2004 r. do 31 marca 2005 r. pełnił funkcję Zastępcy Przewodniczącego tego Wydziału. Następnie, od 1 lipca 2006 r. do 31 grudnia 2009 r. Uczestnik pełnił obowiązki Przewodniczącego VIII Grodzkiego Wydziału Zamiejscowego w C. do momentu likwidacji tego Wydziału z dniem 31 grudnia 2009 r. Od 1 stycznia 2010 r. do 31 grudnia 2018 r. orzekał w II Wydziale Karnym Sądu Rejonowego w K.. Od 1 stycznia do 6 grudnia 2019 r. orzekał w IV Wydziale Karnym Odwoławczym Sądu Okręgowego w K., do którego został delegowany decyzją Ministra Sprawiedliwości z 9 listopada 2018 r. Delegacja ta z dniem 6 grudnia 2019 r. została odwołana w związku z delegacją Uczestnika do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości. W okresie od 17 czerwca do 9 grudnia 2019 r. na mocy zarządzenia Prezesa Sądu Okręgowego w K. - P. G. W. pełnił obowiązki koordynatora do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach

karnych. 9 grudnia 2019 r. został delegowany do Ministerstwa Sprawiedliwości do pełnienia obowiązków zastępcy Dyrektora Departamentu Kadr i Organizacji Sądów Powszechnych i Wojskowych.

Z oceny kwalifikacyjnej wynika, że Uczestnik jest doświadczonym sędzią; ma prawie 20-letni staż pracy, łącznie z asesurą. W ocenie opiniującej, P. G. W. dysponuje dużym doświadczeniem zawodowym, wiedzą prawniczą; legitymuje się znajomością i należyтым rozumieniem przepisów prawa materialnego i procesowego oraz umiejętnością trafnego ich stosowania w praktyce. Posiada także zdolność kompleksowej, przekonującej oceny różnorodnych zagadnień faktycznych i prawnych. Zdaniem opiniującej, na podkreślenie zasługuje stabilność orzecznictwa, co jest istotnym wykładnikiem oceny profesjonalizmu, zaś wydajność pracy Uczestnika i jego zaangażowanie w służbie nie nasuwają żadnych wątpliwości. W ocenie kwalifikacji wskazano, że rozstrzygnięcia w sprawach prowadzonych przez Uczestnika są wyważone, charakteryzuje je właściwe poczucie sprawiedliwości. Uczestnika cechuje wysoka kultura osobista, pracowitość, sumienność i godna podkreślenia staranność w wykonywaniu obowiązków. Zdaniem opiniującej, P. G. W. zasługuje tym samym na rekomendowanie jego kandydatury na stanowisko sędziego sądu okręgowego.

Z kolei z przedstawionego w uzasadnieniu uchwały opisu sylwetki Odwołującej wynika, że urodziła się [...] r. w C.. W 1996 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie [...] w K. z oceną dobrą, uzyskując tytuł magistra. Po ukończeniu aplikacji sądowej, w 2001 r. złożyła egzamin sędziowski z wynikiem ogólnym dobrym. Od 28 września 2001 r. do 24 października 2004 r. orzekała jako asesor w Sądzie Rejonowym w K., w IV Wydziale Pacy i Ubezpieczeń Społecznych. Postanowieniem Prezydenta RP z 25 października 2004 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w K.. Orzekała nadal w IV Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Od 1 maja do 31 października 2005 r. oraz od 1 listopada 2005 r. do 9 grudnia 2007 r. była delegowana do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości, w związku z otwarciem Ośrodka Migracyjnego Ksiąg Wieczystych w S.. Od 10 grudnia 2007 r. orzekała w Sądzie Rejonowym w K., w IV Wydziale Ksiąg Wieczystych, przy czym od 1 grudnia 2008 r. do 27 marca 2012 r.

wykonywała czynności Zastępcy Przewodniczącego tego Wydziału. Od 1 kwietnia 2012 r. orzeka w I Wydziale Cywilnym. Ponadto, od 9 czerwca 2015 r. sprawuje funkcję Zastępcy Przewodniczącego tego Wydziału. Odwołująca prowadziła wykłady z zakresu postępowania wieczystoksięgowego dla aplikantów adwokackich, brała udział w komisjach egzaminacyjnych aplikantów adwokackich i notarialnych.

W ocenie kwalifikacyjnej Odwołującej wskazano, że analiza akt ujawniła kilka uchybień, które w większości nie miały dużego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy albo wynikały z pomyłek, które zdarzają się każdemu. W ocenie opiniującego, Odwołująca jest osobą decyzyjną, pracowitą, posiada duże doświadczenie zawodowe, a swoją pracę wykonuje z dużym zaangażowaniem. Z treści oceny kwalifikacji wynika, że niestety zdarzyły się jednak uchybienia, które nie powinny się zdarzyć, np. wyznaczanie rozpraw bez wzywania stron w sytuacji, gdy w pozwie lub wniosku nie byli zgłoszeni żadni świadkowie.

Z uzasadnienia uchwały wynika, że po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy, w tym analizie przebiegu kariery zawodowej i oceny kwalifikacji kandydatów, KRS podzieliła stanowisko zespołu i uznała, że Prezydentowi RP zostanie przedstawiony wniosek o powołanie P. G. W. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w K..

Jak wskazano w uzasadnieniu uchwały, KRS uwzględniła, że P. G. W. posiada większe doświadczenie zawodowe, co wynika z długości trwania stażu orzeczniczego na stanowisku sędziego sądu rejonowego (Uczestnik został powołany do pełnienia urzędu sędziego 16 grudnia 2003 r., a Odwołująca – 25 października 2004 r.). Drugą przesłanką, mającą wpływ na stanowisko KRS, były wyniki dokonanej analizy przedłożonych przez kandydatów ocen kwalifikacji: zdecydowanie o treści pozytywnie podsumowującej dorobek orzeczniczy P. G. W. oraz o treści pozytywnie podsumowującej dorobek orzeczniczy M. A. S.-C., z dostrzeżonymi uchybieniami. Okolicznością przemawiającą na korzyść Uczestnika, zdaniem Rady, była także jego aktywność orzecznicza w Wydziale Karnym Odwoławczym Sądu Okręgowego w K.. W ocenie KRS, na korzyść Uczestnika przemawiało dodatkowo również kryterium poparcia środowiska sędziowskiego. Kolegium Sądu Okręgowego w K. na posiedzeniu 1 lutego 2021 r.

zaopiniowało bowiem M. A. S.-C. stosunkiem głosów: 10 głosów „za”, 7 głosów „przeciw”, 3 głosy „wstrzymujące się”, przy 1 głosie oddanym nieważnie, zaś P. G. W. stosunkiem głosów: 12 głosów „za”, 8 głosów „przeciw”, przy braku głosów „wstrzymujących się” i 1 głosie oddanym nieważnie (opinia wyróżniająca).

Powyższe okoliczności spowodowały, że w wyniku głosowania Rady, które odbyło się 11 czerwca 2021 r., to Uczestnik uzyskał wymaganą bezwzględną liczbę głosów (na M. A. S.-C. oddano 5 głosów „za”, 2 głosy „przeciw”, przy 12 głosach „wstrzymujących się”; zaś na P. G. W. oddano 17 głosów „za”, 1 głos „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się”).

Odwołująca M. A. S.-C. zaskarżyła przedmiotową uchwałę w całości i zarzuciła:

1) naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj. art. 42 ust. 1, art. 33 ust. 1 w zw. z art. 35 ust. 1-3 u.KRS. w zw. z § 19 ust. 1-11 załącznika do uchwały nr 158/2019 Krajowej Rady Sądownictwa z 24 stycznia 2019 r. w sprawie Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa (M.P. 2019, poz. 192) poprzez:

- dokonanie oceny kandydatury Skarżącej bez dochowania obowiązku wszechstronnego rozważenia okoliczności sprawy i bez wnikliwego zbadania materiałów sprawy udostępnionych Radzie oraz dokonanie tej oceny w sposób sprzeczny z prawem, dowolny oraz sprzecznie ze zgromadzonym materiałem, z pominięciem rzetelnej oceny kwalifikacji Skarżącej i konkurującego z nią kandydata, z przekroczeniem granic swobodnej oceny materiałów, co skutkowało przedstawieniem w uchwale Prezydentowi RP wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w K. Uczestnika zamiast Skarżącej;

- brak określenia i rozpatrzenia zgłoszonych kandydatur w oparciu o jasne i jednakowe dla wszystkich osób uczestniczących w konkursie kryteria oceny kandydatów, oceny ich doświadczenia zawodowego nie opartego tylko i wyłącznie na długości stażu pracy, ale przede wszystkim na wykonywaniu czynności orzeczniczych w okresie objętym oceną (Odwołująca się cały czas, do chwili obecnej wykonuje czynności orzecznicze, podczas gdy Uczestnik od grudnia 2019 r. do dnia podjęcia zaskarżonej uchwały nie orzeka); dodatkowo błędne

zinterpretowanie stabilności orzeczniczej Uczestnika, która – wbrew wnioskowi opinii – jest dwukrotnie słabsza od średniej wydziałowej w Sądzie Rejonowym w K., co skutkowało przedstawieniem w uchwale Prezydentowi RP wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w K. Uczestnika zamiast Skarżącej;

- sporządzenie uzasadnienia uchwały w sposób lakoniczny, bez wzięcia pod uwagę kryteriów wskazanych w przepisach, w sposób nie poddający się kontroli instancyjnej i uniemożliwiający poznanie rzeczywistych motywów podjęcia uchwały, co uniemożliwia odniesienie się do całości przesłanek, na podstawie których Rada uznała, że kandydatura Skarżącej jest gorsza od kandydatury kontrkandydata w przedmiotowej procedurze konkursowej; a w rezultacie, zaniechanie przytoczenia, w kontekście przyjętych przez Radę kryteriów wyboru, racjonalnych argumentów prawnych i taktycznych przemawiających za wyborem Uczestnika na sędziego Sądu Okręgowego w K. przedstawionego ostatecznie Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu, co wskazuje na przekroczenie przez Radę granic swobodnego, racjonalnego uznania i pozbawia możliwości dokonania rzetelnej kontroli prawidłowości rozumowania Rady, przedstawienia relewantnych prawnie motywów podjęcia skarżonej uchwały oraz stanowi potwierdzenie braku wszechstronnego rozważenia sprawy, co wyraża się w niewskazaniu uzasadnionych przyczyn, dla których Rada zdecydowała się przedstawić z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu sędziego Sądu Okręgowego w K. Uczestnika, nie wzięciu pod uwagę wszystkich obiektywnych kryteriów, niepełnym przedstawieniu kandydatury Skarżącej i pominięciu szeregu okoliczności istotnych z punktu widzenia przyjętych przez Radę kryteriów oceny z art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 u.KRS, które wskazywały, że kandydatura Skarżącej jest lepsza, aniżeli kandydatura kontrkandydata;

2) obrazę prawa materialnego w postaci art. 2, art. 32 ust. 1 i 2 oraz art. 60 Konstytucji RP, poprzez błędną wykładnię tych przepisów, a w rezultacie ich niewłaściwe zastosowanie, tj. brak dokonania oceny kandydatów na podstawie przejrzystych kryteriów awansu, które odpowiadałyby zasadom równego dostępu do służby publicznej, zasadom równego traktowania oraz zasadom demokratycznego państwa prawnego urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości

społecznej, w wyniku czego Prezydentowi RP przedstawiono wniosek o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego Uczestnika zamiast Skarżącej.

W oparciu o powyższe Odwołująca wniosła o uchylenie pkt 1 zaskarżonej uchwały w całości i pkt 2 zaskarżonej uchwały w części dotyczącej nie przedstawienia Prezydentowi RP kandydatury Odwołującej się z wnioskiem o powołanie, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej uchwały w całości i przekazanie sprawy KRS do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na odwołanie KRS wniosła o jego oddalenie w całości, jako pozbawionego uzasadnionych podstaw.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W utrwalonym na tle art. 44 ust. 1 u.KRS orzecznictwie Sąd Najwyższy przyjmuje, że w sprawie odwołania od uchwały Rady możliwe jest wykonywanie jedynie formalnej kontroli przestrzegania przez KRS ustawowych kryteriów i procedur postępowania (zob. wyroki Sądu Najwyższego z: 13 lipca 2017 r., III KRS 17/17; 26 stycznia 2017 r., III KRS 37/16; 27 marca 2019 r., I NO 8/19; 16 lipca 2019 r., I NO 59/19; 18 lipca 2019 r., I NO 44/19; 24 lipca 2019 r., I NO 86/19; 6 września 2019 r., I NO 99/19). Oznacza to, że Sąd Najwyższy, rozpoznając odwołanie od uchwały KRS, bada wyłącznie jej legalność.

Kryteria, które Rada powinna uwzględniać przy ocenie kandydata zostały zasadniczo określone w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 u.KRS. Zgodnie z tymi przepisami przy wyborze należy kierować się przede wszystkim oceną kwalifikacji danego kandydata, a ponadto uwzględniać: 1) doświadczenie zawodowe, w tym doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa, dorobek naukowy, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia, a także 2) opinię kolegium właściwego sądu oraz ocenę właściwego zgromadzenia ogólnego sędziów. Należy jednocześnie mieć na uwadze, że KRS, w świetle art. 33 ust. 1 u.KRS, jest obowiązana przed podjęciem uchwały wszechstronnie rozważyć sprawę na podstawie udostępnionej dokumentacji oraz wyjaśnień uczestników postępowania lub innych osób, jeżeli zostały złożone.

Nakaz podjęcia uchwały po wszechstronnym rozważeniu sprawy oznacza, że Rada nie może pominąć istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności wynikających z udostępnionej dokumentacji lub wyjaśnień, czy innych zebranych dowodów, ani dokonać ustaleń sprzecznych z tym materiałem, zaś samo rozstrzygnięcie powinno być wynikiem wszechstronnego rozważenia wszystkich aspektów sprawy w sposób, który nie był dowolny (wyroki Sądu Najwyższego z: 26 kwietnia 2012 r., III KRS 11/12; 22 maja 2012 r., III KRS 14/12).

W niniejszej sprawie, mając na uwadze argumentację zawartą w odwołaniu, nie można uznać, że Rada dokonała oceny kandydatur Odwołującej i Uczestnika w sposób uwzględniający całokształt okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia przedmiotowego konkursu.

W uzasadnieniu spornej uchwały wskazano, że o przedstawieniu Prezydentowi RP kandydatury P. G. W. z wnioskiem o powołanie zdecydował całokształt okoliczności sprawy, a w szczególności jego wieloletnie i bogate doświadczenie zawodowe, w tym orzecznicze, zdobyte zarówno na szczeblu sądu rejonowego, jak i okręgowego, wnioski płynące z wysokiej oceny jego pracy i kwalifikacji, potwierdzające rzetelną praktykę zawodową oraz umiejętności predestynujące do pełnienia urzędu sędziego sądu okręgowego, a także wyróżniająca opinia Kolegium Sądu Okręgowego w K..

Powyższe wskazuje, że według KRS jedną z kluczowych okoliczności przemawiających za przedstawieniem kandydatury Uczestnika Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie, była zatem wysoka ocena jego kompetencji zawodowych, zaprezentowana przez sędziego wizytatora w ramach oceny kwalifikacyjnej. Z dokumentu tego wynika, że na powyższą ocenę pracy Uczestnika wpływ miał m.in. wysoki wskaźnik stabilności jego orzecznictwa, co – jak zaznaczyła sędzia wizytator sporządzająca tę ocenę – „jest istotnym wykładnikiem oceny profesjonalizmu”. Tymczasem, jak wynika z odwołania, konkluzja sędziego wizytatora dotycząca danych w zakresie stabilności orzecznictwa, przedstawiona w powołanym dokumencie odnoszącym się do Uczestnika, zawiera błędy rachunkowe. Zdaniem Odwołującej, w rzeczywistości stabilność orzecznictwa Uczestnika kształtuje się na poziomie o wiele niższym

(jest dwukrotnie niższa od średniej statystycznej obowiązującej w Wydziale, w którym orzeka Uczestnik).

Powyższe na obecnym etapie nie pozwala uznać, że dokonana przez Radę w tym aspekcie ocena kandydatur Odwołującej i Uczestnika jest pełna, a przez to obiektywna. Tym samym zaskarżona uchwała uchyla się spod kontroli sądowej w zakresie jej legalności.

Sąd Najwyższy zauważa, że okoliczność błędnych danych statystycznych w zakresie stabilności orzecznictwa Uczestnika została wprawdzie powołana dopiero na etapie postępowania odwoławczego. Niemniej nie ulega wątpliwości, że Odwołująca z obiektywnych przyczyn mogła odnieść się do tej okoliczności dopiero po zapoznaniu się z pisemnymi motywami spornej uchwały. Oczywistym jest bowiem, że Odwołująca wcześniej nie miała wglądu do opinii dotyczących jej kontrkandydata. Nie budzi również wątpliwości Sądu Najwyższego, że wskaźnik stabilności orzecznictwa ma, z perspektywy przedmiotowego postępowania nominacyjnego, istotne znaczenie, skoro stanowi on jeden z elementów składających się na całościową ocenę pracy i kwalifikacji Uczestnika. Tym samym, zdaniem Sądu Najwyższego, celem realizacji wszystkich gwarancji proceduralnych w postępowaniu przed KRS, w tym wynikającego z art. 33 ust. 1 u.KRS nakazu wszechstronnego i obiektywnego rozważenia wszystkich aspektów sprawy, koniecznym jest uchylenie zaskarżonej uchwały i przekazanie sprawy KRS do ponownego rozpoznania celem szczegółowego zweryfikowania zasadności podnoszonych przez skarżącą zarzutów, w szczególności w zakresie ww. błędów statystycznych.

Zdaniem Sądu Najwyższego, konieczne jest również ponowne zbadanie długości stażu orzeczniczego Uczestnika i Uczestniczki. Niewątpliwie należy bowiem przyznać rację Odwołującej, że generalnie okres wykonywania przez danego sędziego czynności administracyjnych w ramach delegacji do Ministerstwa Sprawiedliwości nie powinien być uwzględniany przy wyliczaniu czasu trwania jego stażu orzeczniczego, jeśli delegacja ta wiąże się z zaprzestaniem wykonywania przez sędziego delegowanego czynności orzeczniczych. Staż orzeczniczy nie jest bowiem pojęciem tożsamym ze stażem pracy.

Sąd Najwyższy w składzie orzekającym w niniejszej sprawie stoi przy tym na stanowisku, że sędziowie, w okresie instytucjonalnego powiązania z Ministerstwem Sprawiedliwości, nie powinni być przedstawiani Prezydentowi RP jako kandydaci do powołania na stanowisko sędziowskie w sądach wyższej instancji, w Sądzie Najwyższym, czy w sądach administracyjnych. Doświadczenie pracy na delegacji w Ministerstwie Sprawiedliwości oczywiście nie może dyskwalifikować sędziego w możliwości awansu. Wręcz odwrotnie, może w przyszłości okazać się dodatkowym atutem, gdyż wskazuje na inną niż orzecznicza działalność sędziego. Nie może jednak prowadzić do uzasadnionych wątpliwości powiązania awansu z delegacją w Ministerstwie Sprawiedliwości. Awans sędziów do wyższej instancji powinien być możliwy po upływie określonego czasu od zakończenia okresu delegacji do Ministerstwa Sprawiedliwości. Należy podkreślić, że konkursy przeprowadzane są na konkretne stanowiska orzecznicze, tymczasem sędziowie delegowani do Ministerstwa Sprawiedliwości nie orzekają lub orzekają w ograniczonym zakresie. Nie ma więc interesu wymiaru sprawiedliwości w awansowaniu sędziów, którzy nie będą orzekać lub orzekanie ich będzie istotnie ograniczone.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy uznał za konieczne uchylene zaskarżonej uchwały i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Wobec konieczności wydania rozstrzygnięcia kasatoryjnego, na obecnym etapie jako przedwczesne należy uznać odniesienie się do pozostałych zarzutów odwołania.

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w związku z art. 44 ust. 3 u.KRS, orzekł jak w sentencji.

Zdanie odrębne od wyroku i uzasadnienia złożył SSN Paweł Czubik.